

Op 11 september 1937 werd in Utrecht de 2e Utrechtse Groep der Padvinders Vereniging Nederland (de PVN) opgericht door de heren Buysing Damsté en Van der Burg. Naar aanleiding van de Wereld Jamboree in Vogelenzang dat jaar zouden ongetwijfeld veel jongens scout willen worden, zo was hun redenering. De groep kreeg de naam Tuindorpgroep, omdat zij zich voornamelijk op de niet-katholieke jongens van de wijk Tuindorp wilde gaan richten. In 1938 krijgt de groep na overname door de Nederlandse Padvinders Vereniging (de NPV) een nieuw nummer en een nieuwe naam: Groep 16 Wilhelminagroep.

Met 40 scouts bereikt de groep op 9 april 1941 een voorlopig hoogtepunt. De Tweede Wereldoorlog is uitgebroken en Scouting in het bezette Nederlandse gebied wordt verboden. Zij vormen, volgens de verordening, een actief instrument van de Britse culturele en politieke propaganda. Zij hielden ondanks dit uitdrukkelijk verbod, echter talrijke tochten en voorbereidende oefeningen die veelzijdig op Engeland waren ingesteld. De bijeenkomsten werden nu officieel gestaakt, uniformen waren niet meer toegestaan, groepshuizen met inboedel en al verzegeld. Dat het de bezetters serieus was, bleek al een week eerder toen behalve huiszoeking bij de hopman thuis, later die dag enkele commissarissen van de vereniging gevangen werden gezet in het Huis van Bewaring.

Maar de groep ging ondergronds verder, ondanks dat de Groepsvoorzitter persoonlijk had moeten tekenen dat hij aansprakelijk was voor de juiste uitvoering van Rijksbevelen, en dat er geen misverstanden of gissingen zouden kunnen ontstaan. Er worden in deze oorlogsjaren regelmatig bijeenkomsten gehouden, zelfs slaagt de groep erin om een paar kampen te organiseren. Eind 1944 moest er echter noodgedwongen overgegaan worden op schriftelijke contacten. Door deze contactbrieven, die tussen de leden en ook oud-leden circuleerden bereikte de groep op een nog redelijke sterkte van 17 verkenners het einde van de oorlog.

Het tentenmateriaal was gelukkig tijdens de bezetting behouden gebleven. Veilig opgeslagen in een werfkelder onder de Smebrug aan de Oude Gracht. Het keukenmateriaal was echter helaas allemaal verloren gegaan. Ook Scouting hielp mee met de algehele opbouw van Nederland. Aan de Padvinders Vereniging Hulpdienst die op 5 mei 1945 begon te werken, deden van de Wilhelminagroep 16 jongens mee onder leiding van C.J. Bardet, assistent-verkennersleider uit Amsterdam. De totale reorganisatie van de Wilhelminagroep werd nog deze zelfde meimaand ingezet. Groepsvoorzitter en Verkennersleider werd Bert van der Burg, terwijl Bardet de leiding van de welpen, de latere Marijkehorde op zich neemt. Over aanloop van nieuwe leden heeft de groep niet te klagen. Al spoedig telt eind 1945 de horde 24 leden. De verkennersstroep moet zelfs al gesplitst worden in de Egginktroep en de Nassautroep.

Meer informatie

[Geschiedenis van de Wilhelminagroep | Wilhelminagroep Lustrum & Reunie](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.